

32001R1338

L 181/6

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

4.7.2001

REGULAMENTUL (CE) NR. 1338/2001 AL CONSILIULUI
din 28 iunie 2001
de definire a măsurilor necesare protecției monedei euro împotriva falsificării

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 123 alineatul (4) teza a treia,

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Parlamentului European (2),

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene (3),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 974/98 al Consiliului din 3 mai 1998 privind introducerea monedei euro (4) prevede punerea în circulație a bancnotelor euro de către Banca Centrală Europeană (BCE) și băncile centrale naționale (BCN) ale statelor membre participante, precum și emisiunea de monede euro de către statele membre participante de la 1 ianuarie 2002; prin urmare, se impune adoptarea rapidă a unui sistem de protecție a monedei euro împotriva falsificării, astfel încât acesta să fie operațional înainte de punerea în circulație a bancnotelor și monedelor euro.
- (2) Dispozitivul instituit prin Actul Consiliului din 26 iulie 1995 de elaborare a Convenției privind constituirea Oficiului European de Poliție (Convenția Europol) (5) și prin Decizia Consiliului din 29 aprilie 1999 de extindere a mandatului Europol la combaterea falsificării banilor și a mijloacelor de plată (6) este conceput pentru a combate falsificarea, în general.
- (3) În Decizia-cadru din 29 mai 2000 de consolidare a protecției împotriva falsificării prin sancțiuni penale și alte măsuri, în vederea punerii în circulație a euro (7), Consiliul

adoptă dispoziții pentru a se asigura că moneda euro este protejată în mod corespunzător, prin dispoziții eficiente de drept penal.

- (4) Măsurile care trebuie adoptate pentru protecția monedei euro împotriva falsificării privesc Comunitatea, în temeiul responsabilității acesteia față de moneda unică. Protecția juridică a monedei euro nu poate fi asigurată suficient în mod individual de către statele membre, din cauza faptului că bancnotele și monedele euro vor fi puse în circulație în afara teritoriilor statelor membre participante. Trebuie, prin urmare, să se adopte o legislație comunitară care să definească măsurile necesare pentru circulația bancnotelor și monedelor euro, în condiții care să asigure protecția globală, efectivă și omogenă împotriva activităților susceptibile de a aduce atingere credibilității sale și, în felul acesta, să se adopte măsurile corespunzătoare pentru ca totul să fie pregătit în timp util înainte de 1 ianuarie 2002.
- (5) În sensul aplicării prezentului regulament, trebuie să se definească sau să se încorporeze definițiile existente ale anumitor concepte, cum ar fi, în special, falsificarea monedei euro, date tehnice și statistice, precum și autorități naționale competente pentru cercetarea referitoare, inter alia, la obținerea și analiza datelor referitoare la activitățile de falsificare, inclusiv oficiile centrale prevăzute la articolul 12 din Convenția de la Geneva.
- (6) Trebuie să se asigure că datele tehnice și statistice colectate de autoritățile naționale competente cu privire la bancnotele și monedele euro falsificate și, în măsura în care este posibil, la bancnotele neautorizate, sunt comunicate BCE, permițând astfel autorităților naționale competente și, în funcție de responsabilitățile sale, Comisiei, să aibă acces la aceste date. De asemenea, se prevede ca Europol să aibă acces la aceste date, pe baza unui acord între acesta și BCE.
- (7) Centrul de analiză a falsificărilor (CAC) înființat și gestionat sub egida BCE, în conformitate cu orientarea acesteia (8), centralizează clasificarea și analiza datelor tehnice referitoare la bancnotele falsificate.

(1) JO C 337 E, 28.11.2000, p. 264.

(2) Aviz emis la 3 mai 2001 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(3) JO C 19, 20.1.2001, p. 18.

(4) JO L 139, 11.5.1998, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2596/2000 (JO L 300, 29.11.2000, p. 2).

(5) JO C 316, 27.11.1995, p. 1.

(6) JO C 149, 28.5.1999, p. 16 și rectificat în JO C 229, 12.8.1999, p. 14.

(7) JO L 140, 14.6.2000, p. 1.

(8) Orientarea Băncii Centrale Europene din 26 august 1998 privind anumite dispoziții referitoare la bancnotele euro, modificată la 26 august 1999 (JO L 258, 5.10.1999, p. 32).

- (8) Cadrul tehnic pentru analizarea monedelor euro falsificate, acceptat de Consiliu la 28 februarie 2000, menționează colectarea sistematică a informațiilor tehnice referitoare la falsificarea euro de către BCE, înființarea la nivel european a unui Centru Tehnic și Științific European (CTSE) pentru analiza tehnică și clasificarea monedelor euro falsificate și, la nivel național, a unor centre naționale de analiză a monedelor (CNAM).
- (9) Crearea CTSE a fost prevăzută cu titlu temporar ca entitate administrativă distinctă și independentă în cadrul Monetăriei din Paris, pe baza unui schimb de scrisori între președintele Consiliului și Ministrul francez de Finanțe, din 28 februarie și 9 iunie 2000; sarcinile acestuia trebuie să fie definite prin prezentul regulament; Consiliul va decide la momentul potrivit în legătură cu viitorul statut și sediul permanent al CTSE.
- (10) Este necesar să se prevadă predarea pentru identificare a bancnotelor euro falsificate la centrele naționale de analiză–CAN. Monedele falsificate trebuie să fie predate la CNAM.
- (11) Este necesar să se prevadă că instituțiile de credit, precum și orice instituție care participă la distribuirea și eliberarea către public a bancnotelor și a monedelor cu titlu profesional, inclusiv cei a căror activitate constă în schimbarea bancnotelor sau a monedelor, cum sunt birourile de schimb, sunt obligate să retragă din circulație și să predea autorităților naționale competente bancnotele și monedele euro despre care știu sau au motive suficiente să considere că sunt falsificate. În plus, este necesar să se prevadă că statele membre adoptă măsuri pentru impunerea sancțiunilor pe care le consideră corespunzătoare, în cazul nerespectării obligațiilor lor de către instituțiile menționate anterior.
- (12) Trebuie să se organizeze o cooperare strânsă și regulată între autoritățile naționale competente, Comisie și BCE pentru asigurarea unei protecții efective și omogene a euro, în special în ceea ce privește schimburile de informații, cu excepția datelor cu caracter personal, cooperarea și asistența reciprocă între autoritățile comunitare și naționale, sprijinul științific și formarea profesională. În acest scop, Comisia va continua, fără a aduce atingere rolului atribuit BCE pentru protecția monedei euro împotriva falsificării, în mod regulat, în cadrul unui comitet consultativ corespunzător, consultările cu principalii actori în combaterea falsificării monedei euro (în special BCE, CTSE, Europol și Interpol), pentru a ameliora condițiile de protecție globală a monedei euro pe baza unor inițiative legislative, cu scopul de a consolida prevenirea și combaterea falsificării.
- (13) Pentru a asigura un schimb de date actuale, complete și comparabile, trebuie să se prevadă centralizarea la nivel național a informației strategice și operaționale, precum și obligații în materie de comunicare a datelor. În acest scop, trebuie să se prevadă că statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite birourilor centrale să își îndeplinească misiunea, în conformitate cu Convenția de la Geneva, pentru a asigura schimbul de informații între acestea și unitățile naționale ale Europol.
- (14) Complementaritatea misiunilor diferiților parteneri comunitari cu concursul pe care Europol este în măsură să îl aducă, în conformitate cu Decizia Consiliului din 29 aprilie 1999, trebuie să permită reunirea tuturor instrumentelor indispensabile pentru apărarea monedei euro de consecințele cauzatoare de prejudicii, care rezultă din activitățile ilegale de falsificare. Europol își îndeplinește funcțiile fără a aduce atingere competențelor Comunității Europene. Cu stricta respectare a competențelor respective ale acestora, Comunitatea Europeană și Europol trebuie să stabilească formele de cooperare care să le permită să își exercite funcțiile respective cât mai eficient posibil. În acest scop, trebuie să se dea prioritate organizării unei cooperări strânse și regulate, pe baza unor acorduri corespunzătoare care urmează să fie încheiate între Europol și BCE, pe de o parte, și între Europol și Comisie, pe de altă parte, în conformitate cu dispozițiile relevante ale Convenției Europol.
- (15) În privința utilizării monedei euro în țările terțe, ca monedă pentru tranzacții internaționale, trebuie să se prevadă o cooperare structurată care să îi implice pe toți actorii competenți în cazurile de falsificare în țările terțe.
- (16) Măsurile prevăzute prin prezentul regulament nu aduc atingere competenței statelor membre de a aplica dreptul penal intern pentru a proteja moneda euro împotriva falsificării,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

OBIECT ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect

- (1) Prezentul regulament are ca obiect stabilirea măsurilor necesare în vederea circulației bancnotelor și monedelor euro, în condiții care garantează protecția lor împotriva activităților de falsificare.
- (2) În sensul aplicării prezentului regulament, prin „falsificare” se înțeleg următoarele activități:
- orice acțiune frauduloasă de fabricare sau alterare de bancnote sau de monede euro, indiferent de mijlocul folosit pentru producerea rezultatului;
 - punerea în circulație frauduloasă de bancnote sau monede false euro;
 - importul, exportul, transportul, primirea sau procurarea de bancnote false sau de monede false euro, cu scopul de a le pune în circulație și știind că sunt false;

- (d) fabricarea frauduloasă, primirea, procurarea sau posesia de:
- instrumente, obiecte, programe de calculator și orice alt procedeu, destinate prin natura lor fabricării de bancnote false sau de monede euro false sau alterării bancnotelor și monedelor euro
- sau
- holograme sau alte elemente care servesc la protejarea bancnotelor și monedelor euro împotriva falsificării.

(3) Prezentul regulament se aplică, fără a se aduce atingere aplicării dreptului penal intern pentru protecția monedei euro împotriva falsificării.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „bancnote falsificate” și „monede falsificate” înseamnă bancnotele și monedele denumite în euro sau care au aparența unor bancnote sau monede euro, și care au fost fabricate sau alterate în mod fraudulos;
- (b) „autorități naționale competente” înseamnă autoritățile desemnate de statele membre pentru:
- identificarea bancnotelor sau a monedelor falsificate;
 - colectarea și analizarea datelor tehnice și statistice referitoare la bancnotele falsificate, în special băncile centrale naționale sau celelalte organisme abilitate;
 - colectarea și analizarea datelor tehnice și statistice referitoare la monedele falsificate, în special monetăriile naționale, băncile centrale naționale sau celelalte organisme abilitate;
 - colectarea de date referitoare la falsificarea monedei euro și analizarea acestora, în special birourile centrale naționale prevăzute la articolul 12 al Convenției de la Geneva;
- (c) „instituții de credit” înseamnă instituțiile de credit prevăzute la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf din Directiva 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾;
- (d) „date tehnice și statistice” înseamnă datele care permit identificarea de bancnote sau monede falsificate (descrierea tehnică a tipului de fals), precum și datele referitoare la numărul de bancnote sau de monede falsificate, în funcție de proveniența lor, în special geografică;
- (e) „Convenția de la Geneva” înseamnă Convenția internațională privind stoparea falsificării de monedă, semnată la Geneva la 20 aprilie 1929 ⁽²⁾;

- (f) „Convenția Europol” înseamnă Convenția din 26 iulie 1995 privind constituirea Europol ⁽³⁾.

CAPITOLUL 2

DATELE TEHNICE ȘI STATISTICE

Articolul 3

Colectarea și accesul

(1) Datele tehnice și statistice referitoare la bancnotele și monedele falsificate descoperite în statele membre sunt colectate și repertoriate de autoritățile naționale competente. Aceste date sunt comunicate Băncii Centrale Europene, în vederea stocării și procesării.

(2) Banca Centrală Europeană adună și stochează datele tehnice și statistice referitoare la bancnotele și la monedele falsificate descoperite în țările terțe.

(3) Autoritățile naționale competente, precum și, în funcție de responsabilitățile sale, Comisia, au acces la datele tehnice și statistice ale Băncii Centrale Europene. Europol are acces la acestea în temeiul unui acord între acesta și Banca Centrală Europeană, în conformitate cu dispozițiile relevante ale Convenției Europol și cu dispozițiile adoptate pe baza acesteia.

Articolul 4

Obligația de a transmite bancnotele falsificate pentru identificare

(1) Statele membre desemnează sau stabilesc, în acord cu Banca Centrală Europeană, un Centru de analiză național (CAN), în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale.

(2) Autoritățile naționale competente permit examinarea de către CAN a bancnotelor suspectate de a fi false și înaintează de îndată, pentru analiză și identificare, exemplarele necesare cerute de CAN din fiecare tip de bancnotă suspectată a fi falsă, precum și datele tehnice și statistice de care dispun. CAN transmite Băncii Centrale Europene orice nou tip de bancnotă suspectată a fi falsă, corespunzând criteriilor adoptate de aceasta.

(3) Dispoziția de la alineatul (2) se va aplica astfel încât să nu împiedice utilizarea și conservarea bancnotelor suspectate a fi false ca elemente de probă în cadrul unor acțiuni penale.

(4) Banca Centrală Europeană comunică rezultatul final relevant al analizei și clasificării sale pentru fiecare nou tip de bancnotă falsă autorităților naționale competente și, în funcție de responsabilitățile sale, Comisiei. Banca Centrală Europeană comunică acest rezultat Europol-ului, în conformitate cu acordul prevăzut la articolul 3 alineatul (3).

⁽¹⁾ JO L 126, 26.5.2000, p. 1. Directivă astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/28/CE (JO L 275, 27.10.2000, p. 37).

⁽²⁾ Societatea Națiunilor, Seria Tratat nr. 2623 (1931), p. 372.

⁽³⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 2.

Articolul 5

Obligația de a transmite monedele falsificate pentru identificare

(1) Statele membre desemnează sau stabilesc un Centru național de analiză a monedelor (CNAM), în conformitate cu dreptul intern și practicile naționale.

(2) Autoritățile naționale competente permit examinarea de către CNAM a monedelor suspectate a fi false și prezintă de îndată pentru analiză și identificare exemplarele necesare cerute de CNAM din fiecare tip de monedă suspectată a fi falsă, precum și datele tehnice și statistice de care dispun. CNAM transmite Centrului Tehnic și Științific European (CTSE) orice nou tip de monedă suspectată a fi falsă, corespunzând criteriilor adoptate de acesta; în acest scop, Banca Centrală Europeană pune la dispoziția CNAM datele tehnice și statistice de care dispune, referitoare la monedele euro falsificate.

(3) Dispoziția de la alineatul (2) se va aplica astfel încât să nu împiedice utilizarea și conservarea monedelor suspectate a fi false ca elemente de probă în cadrul unor acțiuni penale.

(4) CTSE analizează și clasează orice nou tip de monedă euro falsă. În acest scop, CTSE are acces la datele tehnice și statistice stocate la BCE referitoare la monedele euro false. CTSE comunică rezultatul final relevant al analizei sale autorităților naționale competente, precum și, în funcție de responsabilitățile acestora, Comisiei și Băncii Centrale Europene. Banca Centrală Europeană comunică acest rezultat Europol-ului, în conformitate cu acordul prevăzut la articolul 3 alineatul (3).

CAPITOLUL 3

OBLIGAȚII ȘI SANCTIUNI

Articolul 6

Obligațiile instituțiilor de credit

(1) Instituțiile de credit, precum și orice altă instituție care participă cu titlu profesional la distribuirea și eliberarea către public a bancnotelor și monedelor, inclusiv instituțiile a căror activitate constă în schimbarea bancnotelor sau monedelor în diferite devize, cum sunt birourile de schimb, au obligația de a retrage din circulație toate bancnotele și monedele euro pe care le-au primit și despre care știu sau au motive suficiente să considere că sunt false. Acestea le predau de îndată către autoritățile naționale competente.

(2) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că instituțiile menționate la alineatul (1), care nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute la alineatul respectiv, fac obiectul unor sancțiuni efective, proporționale și descurajatoare.

(3) Statele membre adoptă până la 1 ianuarie 2002, actele cu putere de lege și actele administrative pentru aplicarea prezentului articol. Statele membre le comunică de îndată Comisiei și Băncii Centrale Europene.

CAPITOLUL 4

COOPERAREA ȘI ASISTENȚA RECIPROCĂ

Articolul 7

Cooperarea pentru protecția euro împotriva falsificării

(1) Pentru a asigura o protecție eficientă a euro împotriva falsificării, statele membre, Comisia și Banca centrală Europeană cooperează, pe de o parte, între ele, și, pe de altă parte, cu Europol, în conformitate cu Convenția Europol și cu dispozițiile adoptate pe baza acesteia. În acest scop, Comisia și Banca Centrală Europeană vor negocia în vederea încheierii în timp util a unui acord cu Europol.

(2) În special, autoritățile naționale competente, Comisia și Banca Centrală Europeană, în exercitarea misiunilor lor, cooperează:

- printr-un schimb de informații referitoare la prevenirea falsificării și la combaterii punerii în circulație a bancnotelor și a monedelor falsificate;
- printr-o informare regulată referitoare la impactul falsificării monedei, în scopul unei analize strategice;
- printr-o asistență reciprocă în domeniul prevenirii falsificării și a luptei împotriva punerii în circulație a bancnotelor și a monedelor falsificate, care presupune în special susținerea științifică și formarea profesională cu sprijinul logistic al statelor membre.

(3) În cadrul asistenței reciproce, oficiile centrale naționale prevăzute la articolul 12 al Convenției de la Geneva și Banca Centrală Europeană și, după caz, Comisia, în cadrul competențelor lor respective și fără a aduce atingere rolului Europol-ului, prevăd un sistem de mesagerie privind datele tehnice (alertă rapidă).

Articolul 8

Centralizarea informației la nivel național

(1) Statele membre garantează că informația de la nivel național referitoare la cazuri de falsificare este comunicată, de la prima constatare, oficiului central național, în vederea transmiterii către Europol, prin intermediul unității naționale a Europol.

(2) Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura schimbul de informații între oficiul central național și unitatea națională a Europol.

Articolul 9

Relațiile externe

(1) Comisia și statele membre cooperează cu țările terțe și cu organizațiile internaționale, în strânsă cooperare cu Banca Centrală Europeană. Această cooperare include, în conformitate cu dispozițiile referitoare la prevenirea activităților ilegale cuprinse în acordurile de cooperare, de asociere și de preaderare, asistența necesară pentru a preveni și combate falsificarea monedei euro.

(2) Consiliul asigură includerea în acordurile de cooperare, de asociere și de preaderare între Comunitatea Europeană și țările terțe, a dispozițiilor care să permită punerea în aplicare a articolului 3 alineatul (2).

CAPITOLUL 5

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 10

Autoritățile naționale competente

(1) Statele membre comunică Băncii Centrale Europene și Comisiei o listă cu autoritățile naționale competente prevăzute la articolul 2 litera (b).

(2) Aceste liste se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene.

Adoptat la Luxemburg, 28 iunie 2001.

Articolul 11

Bancnote neautorizate

În măsura posibilă, dispozițiile prevăzute la articolele 3, 4, 7, 8 și 9 se aplică bancnotelor denumite în euro care au fost produse prin utilizarea instalațiilor legale sau a materialelor legale, cu încălcarea dispozițiilor în temeiul cărora autoritățile competente pot emite monedă, sau care au fost puse în circulație cu încălcarea condițiilor conform cărora autoritățile competente pot pune în circulație monedă și fără acordul acestor autorități.

Articolul 12

Aplicabilitate

Articolele 1 - 11 produc efecte în statele membre care au adoptat euro ca monedă unică.

Articolul 13

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2002. Cu toate acestea, el se aplică imediat după data publicării sale, pentru bancnotele și monedele care nu au fost încă emise, dar care urmează să fie emise.

Pentru Consiliu

Președintele

B. ROSENGREN